

til Postloven har Eneret, og de Steder, hvor hver som helst kan udføre Postbesørgelse, uden at Postvæsenet kan indvende noget derimod. Det er navnlig det, der med Rette har medført, at der bliver en Forskel med Hensyn til, hvad der staar i § 4, 2det Stykke, om, hvad der skal foretages med de Genstande, der besørges mellem Poststederne. Naar man har forbeholdt Postvæsenet en Eneret til paa visse bestemte Omraader at foretage Besørgelsen af visse bestemte Genstande, maa man ogsaa paalægge det en Forpligtelse. Men man har ikke forbeholdt Postvæsenet nogen Eneret til at befordre Breve indenfor det samme Brevsamlingssteds Omraade. Derfor har man i en anden Paragraf — det har det ærede Medlem vist ikke set — udtrykkelig sagt om de Forhold, at det fastsættes af Postvæsenet. Det er ikke noget, der fastsættes af Lovgivningsmagten, men af Postvæsenet. Jeg skal gøre opmærksom paa en lille, men dog ikke helt ubetydelig Forskel. Hvis man tænkte sig, at det, der gælder paa de Omraader, hvor Postvæsenet har Eneret, og som staar i § 4, skulde udstrækkes til at gælde ogsaa for Brevsamlingssteder, vilde det medføre, at Postvæsenet havde en Forpligtelse til at omdele alle Pakker indenfor Brevsamlingsstedets Omraade. Men det har hidtil ikke været erkendt, og det vilde blive en kostbar Historie, hvis Postvæsenet paa Landet skulde ombringe enhver Pakke til enhver som helst Adressat. Jeg tror, at det ærede Medlem vil indrømme, at der er visse Hensyn, der der bør tages, og som det ærede Medlem ikke har været klar over, men jeg skal i øvrigt ikke komme dybere ind paa, hvad det ærede Medlem i saa Henseende fremsatte, thi jeg havde en Følelse af, at det ikke var saa slemt ment, som det undertiden blev sagt.

Med Hensyn til de to Spørgsmaal, som jeg anser for at være Hovedspørgsmaalene, skal jeg om Spørgsmaalet om Indskrænkning af Lokalportoens Omraade sige, at det i Virkeligheden er noget af et Principspørgsmaal. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt man mener, at Folk, der bo indenfor et Omraade, der tilfældigt hører under det samme Postkontor som et andet, maaske langt borte liggende, Omraade, skulde have den Fordel for billigere Porto, Lokalporto, at kunne sende de samme Forsendelser, for hvilke man undertiden for en meget kortere Afstand skal betale den større Porto, fordi det vedkommende Omraade netop ikke hører under samme Postkontor. Jeg vil nævne et Eksempel, som ganske

vist endnu ikke er Virkelighed, men som antagelig bliver det. Der skal i en ikke fjern Fremtid aabnes en Jernbane fra Ryom til Gjerrild øvre ved Grenaa. Da antagelig nogle af de Brevsamlingssteder, som blive oprettede paa den nye Jernbane, ville komme til at høre under Grenaa Postkontor, vil Forholdet blive det, at man fra Gjerrild, hvis nu Gjerrild hører under Grenaa — jeg ved ikke, hvor lokalkendte ærede Medlemmer ere, men det kan nok forstaaes alligevel, navnlig hvis man vil tage et Kort frem —, vil kunne sende et Brev med Privatbanen til Ryom og derfra med den nuværende Statsbane til Grenaa for 5 Øre, men til de Brevsamlingssteder paa Ryom—Gjerrild-Banen, som ligger nærmere ind efter Ryom og komme til at høre under et andet Postkontor, bliver Porto 10 Øre. Der kan ikke tales om noget virkeligt rationelt i en saadan Ordning, det er noget ligefrem tilfældigt, fordi man rent postalt finder det rigtigt, regnskabsmæssigt set, at have de og de Brevsamlingssteder under det Postkontor og de og de under et andet. Der kan findes Masser af Eksempler paa det samme rundt om i Landet. Det er ærede Medlemmer bekendt, at der er Tale om at nedlægge forskellige Postkontorer, som da blive til Brevsamlingssteder, og dette skulde saa straks medføre, at man af den Grund fik Lokalporto til en hel Del Byer eller Stationsbyer eller Landdistrikter, fordi Brevsamlingsstedet saa skal høre under et andet Postkontor. Der kan ikke fremføres noget til Begrundelse af, at fordi man nedlægger Postkontoret i Sønderho eller Hjallerup, for at tage et Par af de Steder, der er Tale om, skal Porto pludselig gaa ned fra 10 til 5 Øre til alle de andre Distrikter, der høre under det samme Postkontor, til hvilket det nye Brevsamlingssted kommer til at høre. Det er navnlig dette Hensyn, har jeg forstaaet, der har været afgørende for Finanslovs-kommissionen, naar den har foreslaet at vende tilbage til de før 1902 gældende Bestemmelser. Men jeg erkender ogsaa, at der kan fremføres adskilligt til Fordel for at have Lokalportodistrikterne noget større, end de ville blive efter Lovforslaget. Men hvis man skulde det, tror jeg rigtignok, at man maatte give Postvæsenet eller, om man vil, Ministeriet en vis Bemyndigelse til at anlægge disse Lokalportodistrikter efter noget mere rationelle Regler, end Tilfældet er efter den gældende Ordning, thi det kan ske, at man faar meget mærkelige Forhold, der i Virkeligheden slet ikke kunne begrundes i dette, at der, som det maa er-